

...150

200

de Vercors

TEATRUL NAȚIONAL
DIN BUCUREȘTI

9 martie 1980

În ansamblu, spectacolul cu Zoo sau Asasinul filantrop păstrează tonul, calitățile și defectele observate la premieră. Numeroase schimbări de distribuție (al căror număr ne împiedică să facem, în spațiul restrins de care beneficiază rubrica, o analiză) s-au încadrat în linia inițială a montării, fără a da senzația de adaos, de intervenție ulterioară.

Se pare că interpreții acordă acum mai multă importanță dorinței mărturisite de Vercors de a provoca risul, încît se apasă acum cu mai multă hotărîre pe pedala umorului. Sarcina de a „condimenta” spectacolul și-o asumă interpreții grupului de savanți: Mihai Fotino, Alexandru Hasnaș, Constantin Stănescu — cu simț al măsurii, raportîndu-se la text, la montare, chiar atunci

cînd își depășesc intențiile; dar, mai cu seamă Radu Gheorghe, actor de indiscutabilă vocație comică, care se manifestă independent de rolul încredințat, interpretul unui scenariu propriu, de stil „comedie burlescă”, fie că se potrivește sau nu cu piesa. Aici nu se prea potrivește, ceea ce nu-l împiedică pe actor să-și „facă numărul”, să-și execute cu credință și aplicație pantomima, în care intră ca teme fixe conflictul cu obiectele din jur sau improvizatii pe marginea unui gest. Dar, cum spuneam la început, Zoo navighează încă în propriile-i „ape teritoriale”.

...105

ROMANȚIOȘII

de Edmond Rostand

TEATRUL GIULEȘTI

5 martie 1980

La trei ani de la premiera pe scena Teatrului Giulești, povestea Roman-

țioșilor lui Rostand cucereste în continuare prin farmec, prin spontaneitatea umorului, prin atmosfera tonică. Sigur, timpul nu a trecut fără a lăsa deloc urme pe „chipul” spectacolului; au apărut cîteva riduri (care nu deformează însă expresia), suplețea trăsăturilor nu mai este aceeași. Actorii se lasă ispitiți de unele „cirlige” (în ce comedie, jucatî timp îndelungat, ispita poate fi înlăturată cu desăvîrșire?), dar le strecoară cu destulă discreție ca să devină evidente doar pentru cei ce cunosc spectacolul de la premieră. Ironia, tonul voios persiflant al piesei și al montării, dobîndesc uneori accente suplimentare, în „variațiuni” noi, dar granițele șarjei, tatonate parcă în joacă, parcă în glumă, nu se depășesc. Destul de aproape de terenul minat, se află uneori Florin Zamfirescu, rapide „incursiuni în zonă” întreprinde Sebastian Papaiani. Nădăjdum că reprezentările ce vor urma nu vor schimba tonul spectacolului, vor păstra prospețimea, seva comică pe care acum le-am regăsit aproape integral.

Cristina Dumitrescu

telex-., teatrul“ • telex-., teatrul“ • telex-., teatrul“

FAIMA roagă stăruitor pe toți secretarii literari să trimită pentru Almanahul „GONG '81” fotografii frumoase, color sau alb-negru, din spectacolele cele mai recente ale teatrelor lor. E și interesul teatrelor dumneavoastră, dragi secretari literari, nu-i așa? ● De la Iași, aflăm că Teatrul Național „Vasile Alecsandri” va mai

oferi publicului, în perioada următoare, Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă de Horia Lovinescu (regia, Nicoleta Toia) și Păsările tinereții noastre de Ion Druță (regia, Sorina Mirea). ● În cadrul unei solemnități simple, dar emoționante, criticului Virgil Munteanu i-a fost decernat premiul „Oscar”. Este vorba despre „Osca-

rul” oșan „Clopul”. Trofeul i-a fost înminat fericitului laureat de către în-suși fondatorul și președintele „Oscarului” oșan, Gheorghe Albu, regizor tehnic la Teatrul de Nord din Satu Mare. ● La Teatrul Giulești, vom vedea Echipa de zgomote de Fănuș Neagu (regia, Alex

